

Solbacka Tidningen

TIDNINGEN FÖR ALLA

SOLBACKA-ELEVER

DUBBELNUMMER
1986 & 1987

HUGO OSVALDS BILD FRÅN 1961 PÅ KAXIS DELAS POSTEN UT MELLAN FR V ALLAN PERSSON, HANS LINDBLÖM, BENGT EKMAN OCH JAN TENGSTRAND SOM ALLA DETTA ÄR GICK I RIIJ.

FÖRENINGEN SOLBACKAPOJKARNA.

Det fanns tidigare ett antal små föreningar, som ej dog ut fastän en större officiell förening bildades. "En gång Solbackapojke - Alltid Solbackapojke". I och med att man lämnat skolan uppkom ett behov av att träffas och därför startades en massa småföreningar. Dessa föreningar dog ut alltefters som perspektiven och avstånden vidgades sedan man lämnat Solbacka. Men kärleken till denna skola har varit enorm och sammanhållningen fantastisk och mycket beror väl på att skolan inte var särskilt stor till en början. Det dröjde innan den blev Sveriges största internatskola. Solbackafamiljen sveptes samman och så här efteråt minns man bara de positiva och glada händelserna på Solbacka. Kamraterna var naturligtvis det viktigaste men även den vackra, underbara naturen som omgav Solbacka spelade en stor roll för trivseln. På min tid var inte biltrafiken så stor, vi kunde cykla ut på de små och slingrande vägarna, förbi många små sjöar och vackra herresäten. Jag är förresten själv född i Malmköping, Lilla Malma församling i Södermanlands län.

Solbacka-tidningen

Solbacka-tidningen, årgång 1, nr 1 1942.

Föreningen Solbackapojkarna bildades den 6 december 1936 på restaurang Riche i Stockholm. Föreningen höll gärna till på Konstnärsgatan alldeles intill. Senare blev dock Victoria Stockholms stamlokus. Göteborg tror jag hade Köpmannaskapet och Malmö är jag osäker på var de höll till.

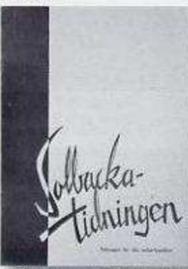
Till föreningens första ordförande kallades avgående översten i Skövde, nyutnämnde generalmajor Hjalmar Falk. Som ung löjtnant arbetade han som gymnastiklärare och var mycket omtyckt bland eleverna på Solbacka. På den tiden rådde en viss rangordning i föreningen, de äldre som varit med och stiftat Föreningen Solbackapojkarna hade givetvis mer att säga till om. Men vi yngre fick gärna vara med och arbeta för föreningen.

Stiftelsen av föreningen var elever från 1901 och fram till 1911. Hjalmar Falk var ej närvarande men däremot vad jag minns var Nationalmusik-konservator Gustaf Jaensson med, en legendarisk person inom vår förening som gjort oerhört mycket för oss. Vidare fanns Knut Cassel, Sven Jahanson, hovjuvelerare Alf Jeurling, Dag Jeurling, direktör Robert Liljegren, Clarence Lyon från Göteborg, greve Albert Stenbock - hovjagmästare och adjutant till Prins Gustaf Adolf. Folke Goding är också ett namn bland stiftarna. Namnen på alla dessa finns på insidan av pärmen i vår äldsta Gästbok.

Föreningsaktiviteten var mycket intensiv till att på Victoria. Maten där var både god, varierande och billig och gemenskapen var mycket fin. På senare år drog vi äldre oss tillbaka från föreningslivet. Det moderna Solbacka gick så helt upp i sig själva, vi började känna att vi inte hade någonting gemensamt med det nya Solbacka och tappade därmed intresset. Länken med det gamla Solbacka bröts då skolan blev Sveriges största internatskola och ingen ville längre samordna det hela. Antagligen var Goding rädd för att vi skulle få ett för stort inflytande över Solbacka, för vid den här tiden höll Föreningen Lundsbergare just på att överta Lundsberg som stiftelse. Detta blev dödsstöten för Solbackas föreningar. Inte förrän efter skolans nedläggning togs föreningslivet upp igen.

Styrelsen i Föreningen Solbackapojkarna sammanträdde 4-5 gånger per år. Vi hade stora sammankomster här i Stockholm 3 gånger per år och i klubben träffades man en gång i månaden. Våra utlykter till något obebott sommarställe skall sent glömmas. Roligt hade vi och flickor saknades inte, de kallades för "Solbackaflickor" trots att det inte gick några flickor på Solbacka på den tiden!

En del Solbackapojkar ordnade privata tillställningar i sina lägenheter i Stockholm, vissa fester urartade men för det mesta hade vi mycket trevligt. Vi kunde också besöka Solbacka i bilkaravaner. Jag minns speciellt en gång när Dick Johansson hade köpt en buss och möblerat den och vi körde sen till Solbacka. Besöket uppskattades och eleverna och föreningen fann varandra. Goding gillade inte en sådan framerisering, så när föreningen ville bygga en stuga alldeles in på Solbackas gränser, sa Goding blankt nej. Där gick gränsen för frateriseringen mellan föreningen och skolans elever, tyckte Goding. Föreningen var vid denna tidpunkt mycket livaktig även i Göteborg, Malmö, Helsingborg och Sundsvall.

På innet är 40-talet hade alla nummer av Solbacka-tidningen samma omslag.

Solbackatidningen, denna lysande utgåva, hade sina föregångare. Jag var bl.a. redaktör för en tidning som hette "Solbacka-killen". Lars Törnbloms pappa lånade ut en hektograf till oss. Tidningen kom ut en gång i veckan och kostade 5 öre. Vi gick dock i konkurs, för springkonen som delade ut tidningen skulle ha 25 öre varje vecka. Skolan har nog både tidigare och senare haft många organ.

Första numret av Solbackatidningen kom ut 1942. Huvudredaktören var Gunnar Planthaber. I redaktionen satt Torsten Cronlund, på lokalredaktionen vid Solbacka läroverk satt Nils Olof Tollboom och Allan Gramer. Skolans inspektör satt som ansvarig utgivare. Det tyckte Goding var bra, notabiliteter först och främst.

Tidningen hade 28 sidor, i A4-format och utkom som regel 2 gånger om året. I årgång nr. 2 utökades antalet sidor till 32. Huvudredaktören och ansvarig utgivare var nu Lars Sandberg. I redaktionen satt Anders Wadström och Dick Johansson. Eric Lundberg satt på lokalredaktionen på Solbacka.

Jag har genom åren sparat alla numren av Solbackatidningen, en mycket intressant läsning. En dokumentation över Solbackas historia med såväl skolans historia som elevernas, lärarnas och föreningshistoria. En dokumentation som jag är mycket stolt över.

TORSTEN CRONLUND
SOLBACKAÄLV 1923-1929

Vaktens baksida. Bakom det främre, högra fönstret klippte man sig. För övrigt inrymdes i huset både elevrum och skrivsal. Elevrummen var särskilt lockande med sina snedtak och gammaldags charm.

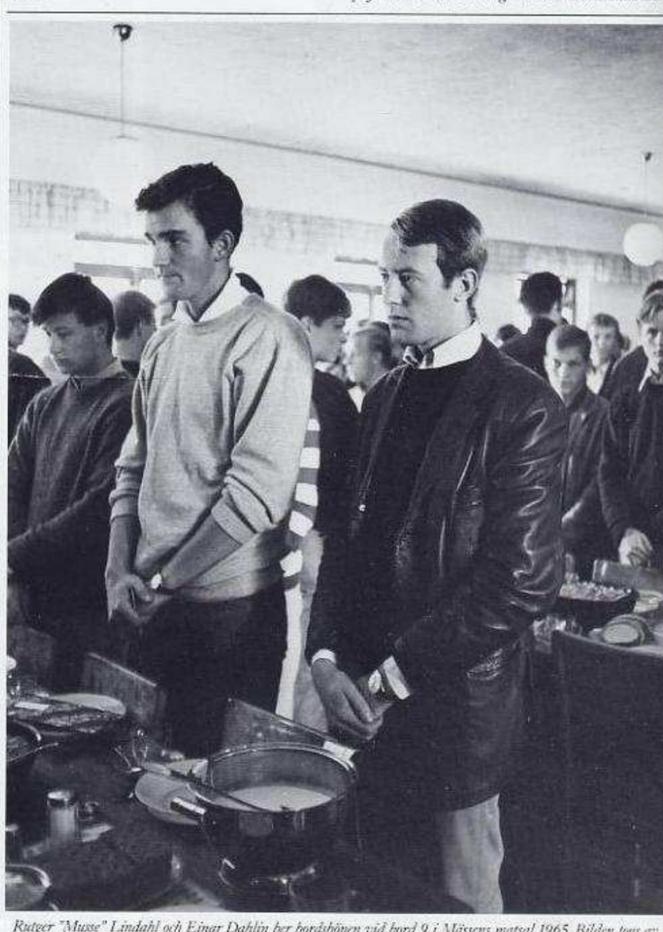
Fram till 1968 fanns här också både post och bokhandel. I den senare kunde man köpa det mesta, från böcker och pennor till Solbacka-slipsar och manschettknappar.

Som namnet antyder, var Vaktens främst bostad för skolans vaktmästare med familjer. Här syns ingången till bostäderna och till väster skrivsalens fönster. Huset revs 1985 för att lämna plats åt en utbyggnad av Matsalen.

Gujje!
En av hemligheterna med att intresset för Solbackadagarna har och får ett större intresse är Gujje Carlsen. Hon har från början förstått vikten av att locka jubilarer till skolan.

Rutger "Musse" Lindahl och Einar Dahlén ber bordsbönen vid bord 9 i Mässens matsal 1965. Bilden togs av Bildjournalens fotograf Bo Arrhed som gjorde ett omfattande och mycket bra fotoreportage från Solbacka. En del av hans bilder finns med i den nya boken Solbacka Läroverk.

VAKTEN!

Det var på senhösten 1984 då jag av en ingivelse körde förbi Solbacka. Jag hade vägarna förbi och lite tid över. Allt såg som vanligt ganska sovande ut och extra ödsligt tyckte den gamla Vaktens vara. Till min förvåning stod hela huset öppet för veri som helst. Jag hade min kamera med mig och utan att tänka på saken närmare började jag fotografera de gamla slitna rummen. Nästan alla av skolans möbler var borta. I en av de gamla vaktmästarbostäderna höll en grupp fältbiologer till. De hade lämnat rummen som de var. Överallt låg kläder, mat, böcker, kameror och allt som behövs för att ta prover från Sörmiländska insjöar.

Jag fortsatte min väg genom knarrande och ödsliga trappor. I de gamla elevrummen fanns någon enstaka säng och byrå kvar. I en vindsgömma låg några skrivböcker i ämnet latin från tidiga 60-talet.

Skrivsalen som innan dess ombyggnad, fungerat som cykelstall på 40-talet, låg tom och luktade fukt.

Försiktigt gläntade jag på det lilla rummet där vi klippte oss. Bara gammalt bräte fanns kvar. Det föreföll som någon på allvar vänt den gamla Vaktens ryggen.

Några månader senare fick jag av en tillfällig reda på att man rivit hela huset. Istället hade det nya kursgårdskomplexet Näckrosen kommit till.

Själv är jag glad över vetskapen att jag lyckats rädda den gamla Vaktens i 36 svart/vita negativrutor.

"Skolkarnas gång" skulle man kunna kalla den snåla korridoren som ledde in till Vaktens skrivsal. Här har många Solbacka-elever vandrat över svårärböda tyska verb och östliga mattelur.

Till en början var intresset lite ljumt men allt efter åren går tycks behovet att komma tillbaka till Solbacka för en helgs utgång med gamla kompisar från skoltiden bli allt större. Gujje är den som i gamla klasslistor plockar fram namn från gångna tider. Lyckligtvis finns fortfarande alla listor i säker förvar och det är genom dessa hon plockar ut namnen och söker vidare.

För varje klass som jubilerar plockar hon ut en person som får uppgiften att bli den sammankallande. Gujje skickar då kopior på klasslistor och kopior på matriklar. Allt detta letande efter namn och gamla och nya adresser är mer än ett detektivjobb.

Naturligtvis beror det många gånger på den sammankallandes ambition och intresse för saken. Men för det mesta blir resultatet av allt letande mycket givande. Gujje gör på detta sätt en jättelik insats eftersom vi ständigt förenar våra adressregister. En hel del av jubilarerna är heller inte med i Solbackapojkarna och det blir därför ett fint tillfälle att värva dem som nya medlemmar.

Gujje är ursprungligen från Bycke i Norrland och började 1968 på Solbacka och tog studenten 1971. Därefter utbildade hon sig till lärare och nu är hon tillsammans med sin familj bosatt i Nyköping, där hon också jobbar som lärare.

Hon är en sann eldsjäl i föreningen Solbackapojkarna och det är vi glada och tacksvamma för.

Mässen har numer fått det talande namnet Matsalen. Tillbyggnaden påminner heller inte mycket om den ry man hade från det nu försvunna Kaxis. I bakgrunden syns Solbacka-märket på fasaden, men grankvistarna är av okänd anledning utbytta mot löv.

Mycket har hänt på Solbacka sedan kursgården övertog skötseln 1973. Landstinget som blev huvudman för anläggningen blev omedelbart tvungna att se över och börja omforma den gamla skolan till en mer fungerande kursgård. Den gamla bebyggelsen var dömd till undergång.

Under de närmaste åren försvann en del byggnader i rask takt. Gymnastiken revs för att ge plats åt en splittrig sporthall med cafeteria, badminton- och squashbanor.

Med rask takt och mycket pengar förändrades också de flesta gamla elevrummen till moderna hotellrum. Reservan revs för att ersättas av en större grasmatta. Grasmatta har det också blivit av gamla Kaxis, som det nu inte finns ett spår av.

Mässens utseende interioert har redan hunnit förändras i omgångar. Nya färger och nya möbler har förväntat om bytts ut.

Skolhusets ålderdomliga funktioner behövde en helt ny planlösning. Klassrummen i bottenvåningen förvandlades till mer funktionella konferenssalmar med intill liggande sällskapsrum.

Aulan förlängdes bakåt och fick nu mer präglig

av en jättelik hörsal, men med mycket ljusa och fina färger.

Västerbos gamla lektionssalar, för biologi och geografi försvann också på ett tidigt stadium. Tyvärr så snabbt att vi inte hann rädda något av skolans fina samling av lägrar och insekter.

Kursgården har länge försökt hålla idrottsplatsen i fint skick, men sedan ett par år tillbaka är den stora löparbanan försvunnen, och fotbollsgäret har nu tagit över marken.

1982 satsades enorma pengar på en helt ny byggnad, som skulle bli kursgårdens stolbete. Man rev då hela Vaktens och förlängde Mässens norra del med en stor och lång tillbyggnad. Här växte nu upp en hypermodern anläggning med allt vad som behövdes av moderna sovrum, både stora och små konferenssalmar och i bottenvåningen kursgårdens stora attraktion, jakutsbad, bastu och sällskapsrum för mycket högtidliga sammanhang.

Konstigt nog kan skolan inte exteriört förändras allt för mycket, men vad som slår en, är att man knappast någonstans hittar något av de gamla välkända interiörerna. Ju, kanske på Allen och mest på Ekebo som väl också inte prioriterats som intressanta hus. Men många nya rum har blivit

mycket trevliga och bekväma, där upprustningen känns helt naturlig.

Hjärtat på kursgården ligger i gamla Klostret där nu hela receptionen är inrymd, med ingång från baksidan av huset.

Just nu i februari när detta skrivs håller man för andra gången på med en omfattande ombyggnad av hela Västerbos.

De senaste åren har kursgården inte visat några lysande resultat ekonomiskt. Frågan är redan nu ute i spekulation om vad som kommer att hända om inte den ekonomiska trenden bryts. Kanske kommer det då en helt ny ägarbild in i sammanhanget. Man kan då spekulera i hur kursgårdens framtid ser ut med tanke på kursgårdens ekonomi. Det har antyts att huvudmannen, dvs Landstinget skulle vilja avyttra hela anläggningen. Detta visar sig dock vara ytterligt osannolikt eftersom det skulle kräva ett upphävande av donatorns, Folke Godings testamente.

Att lyckas med det är enligt välunderrättade källor mycket svårt för att inte säga omöjligt.

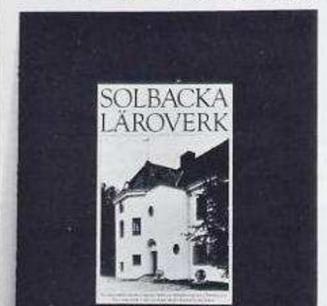
Vi gamla Solbackaelever får således räkna med att passivt betrakta hur vår skola går ett okänt öde till mötes.

Mässens matsal har genomgått flera förändringar med bl.a. helt nya möbler. Frågan är om det inte var "högre i tak" på skolans tid. De gamla idrottspriserna har dock fått en värdigare placering än då de var utslagna i Sjöstugan.

Solbackaboken klar!

EN UNIK UTGÅVA I BEGRÄNSAD UPPLAGA.

Lagom till Solbackadagarna i maj utkommer boken Solbacka Läroverk, en historisk bildarkiv från en internatskola i Sörmland. Det här är onslaget. Boken ges också ut i en numererad och signerad praktutgåva i endast 150 exemplar. Ett samlarbete!

Tanken att skriva en bok om Solbacka har funnits länge i mitt huvud. Det svåra har varit att finna en bra form. Det var först när jag på allvar engagerade mig i föreningen Solbackapojkarna som tanken började ta en mer konkret form.

I jakten på material för tidningen fick jag tillgång till arkivet i Sjöstugan. Arkiv är kanske ett smickrande ord för där räddade minst sagt kaos.

Bland allt material som rörde Solbacka och föreningen anade jag att det kanske fanns gamla bilder. Försiktigt letade jag mig igenom högen av gamla kartonger för att långt ned finna en stor lada av äldre modeller. Lådan visade sig vara en guldgruva.

Äldstjulen bakom projektet Solbacka-boken, Lennart Jarnhammar, fotografierad vid sin arbetsplats på annonsbyrå i Stockholm.

Ännu återstod att komponera en layout som gjorde det omfattande bildmaterialet lättillgängligt. Nu kom min tioårsuppladdning väl till pass och jag beslöt mig för att dela upp boken i kapitel där varje årtionde fick sitt eget kapitel.

Vi kompletterade Harrys texter med bildtexter och separata vittnesmål från gamla elever och lärare. I varje bildtext har vi också försökt ge en bakgrund till bild som då samtidigt ger en historisk koppling till tiden då bilden togs. Det var också

arbete kretsade kring allt det man skulle kunna göra av bilderna.

Efter ingående diskussioner med min kollega på vår annonsbyrå, beslöt vi oss för att försöka ge ut boken under våren 1987. Utläggningen var enkel. Det skulle bli en bilderbok. Men också en textbok där bilderna knöts samman av skolans skrivna historia. Den texten fick vi av Harry Berger som redan tidigare hade nedtecknat Solbackas historia.

Bilder och manus blir dock inte en bok utan vidare. Stor hjälp har jag fått från de skickliga reprograferna och tryckarna på Trosa Tryckeri. Deras sörmländska anknytning har säkert varit en bidragande orsak till deras entusiastiska och hjärtade arbetsinsatser. Många av de bilder som gulnat och bleknat av tidens tand har vi kunnat återge och därmed räddas tack vare en speciell blåfärdteknik som Trosa Tryckeri använder. Dessa fotografier kommer om några år att ha försvunnit helt, men tack vare trycket räddas nu motiven till eftervärlden. En verklig kulturräddning! Även Landstinget genom kursgårdens styrelse har visat ett stort intresse för boken och köper en del av upplagan med ett eget tillägg på åtta sidor där man beskriver Solbacka av idag.

Solbacka Läroverk är en unik bit svensk skolhistoria. Därmed tyckte vi också att boken skulle bli unik på något sätt. Därför har vi beslutat att endast trycka 1.500 exemplar av boken, varav 300 exemplar går till kursgården. Resterande upplaga säljs till intresserade för 170,- inkl. moms.

Dessutom ger vi ut en numererad praktupplaga i endast 150 signerade exemplar som förses med klotband och förvaringskassett. Priset blir 450,- inkl. moms. Varje såld bok ger också ett ekonomiskt bidrag på 10,- till Föreningen Solbackapojkarnas skrala kassa. Bockerna kommer att säljas vid årets Solbacka-dagar, men kan också beställas med det bifogade inbetalningskortet.

Boken om Solbacka kommer bara att tryckas en enda gång. När upplagan är slut, blir ditt exemplar ett samlarobjekt. Men den blir också ett fönster mot det Solbacka som inte längre finns och som du nu bara kan betrakta genom bokens bilder.

LENNART JARNHAMMAR
SOLBACKÄ 1966-1969

Det första kapitlet i boken Solbacka Läroverk. Boken är uppdelad i årtionden och varje årtionde i skolans historia får ett eget kapitel. Här ser man också att bilderna från skolans första år är förordningsvärt bra.

Innehållet bestod av gamla bilder och några av fotografierna härstammade från skolans första år. Jag minns ännu hur jag sjönk in i en förunderlig värld där gamla ansikten och miljöer välldes emot mig.

Jag började med en gång det digra sorteringsarbetet. Jag valde att dela upp materialet i tio-årsperioder. Hela mitt arbetsrum hemma på Nybrogatan fylldes av bilder. En stor del av mitt tanke-

arbete kretsade kring allt det man skulle kunna göra av bilderna.

Efter ingående diskussioner med min kollega på vår annonsbyrå, beslöt vi oss för att försöka ge ut boken under våren 1987. Utläggningen var enkel. Det skulle bli en bilderbok. Men också en textbok där bilderna knöts samman av skolans skrivna historia. Den texten fick vi av Harry Berger som redan tidigare hade nedtecknat Solbackas historia.

Bilder och manus blir dock inte en bok utan vidare. Stor hjälp har jag fått från de skickliga reprograferna och tryckarna på Trosa Tryckeri. Deras sörmländska anknytning har säkert varit en bidragande orsak till deras entusiastiska och hjärtade arbetsinsatser. Många av de bilder som gulnat och bleknat av tidens tand har vi kunnat återge och därmed räddas tack vare en speciell blåfärdteknik som Trosa Tryckeri använder. Dessa fotografier kommer om några år att ha försvunnit helt, men tack vare trycket räddas nu motiven till eftervärlden. En verklig kulturräddning! Även Landstinget genom kursgårdens styrelse har visat ett stort intresse för boken och köper en del av upplagan med ett eget tillägg på åtta sidor där man beskriver Solbacka av idag.

Solbacka Läroverk är en unik bit svensk skolhistoria. Därmed tyckte vi också att boken skulle bli unik på något sätt. Därför har vi beslutat att endast trycka 1.500 exemplar av boken, varav 300 exemplar går till kursgården. Resterande upplaga säljs till intresserade för 170,- inkl. moms.

Dessutom ger vi ut en numererad praktupplaga i endast 150 signerade exemplar som förses med klotband och förvaringskassett. Priset blir 450,- inkl. moms. Varje såld bok ger också ett ekonomiskt bidrag på 10,- till Föreningen Solbackapojkarnas skrala kassa. Bockerna kommer att säljas vid årets Solbacka-dagar, men kan också beställas med det bifogade inbetalningskortet.

Boken om Solbacka kommer bara att tryckas en enda gång. När upplagan är slut, blir ditt exemplar ett samlarobjekt. Men den blir också ett fönster mot det Solbacka som inte längre finns och som du nu bara kan betrakta genom bokens bilder.

LENNART JARNHAMMAR
SOLBACKÄ 1966-1969

Det första kapitlet i boken Solbacka Läroverk. Boken är uppdelad i årtionden och varje årtionde i skolans historia får ett eget kapitel. Här ser man också att bilderna från skolans första år är förordningsvärt bra.

Innehållet bestod av gamla bilder och några av fotografierna härstammade från skolans första år. Jag minns ännu hur jag sjönk in i en förunderlig värld där gamla ansikten och miljöer välldes emot mig.

Jag började med en gång det digra sorteringsarbetet. Jag valde att dela upp materialet i tio-årsperioder. Hela mitt arbetsrum hemma på Nybrogatan fylldes av bilder. En stor del av mitt tanke-

arbete kretsade kring allt det man skulle kunna göra av bilderna.

Efter ingående diskussioner med min kollega på vår annonsbyrå, beslöt vi oss för att försöka ge ut boken under våren 1987. Utläggningen var enkel. Det skulle bli en bilderbok. Men också en textbok där bilderna knöts samman av skolans skrivna historia. Den texten fick vi av Harry Berger som redan tidigare hade nedtecknat Solbackas historia.

Bilder och manus blir dock inte en bok utan vidare. Stor hjälp har jag fått från de skickliga reprograferna och tryckarna på Trosa Tryckeri. Deras sörmländska anknytning har säkert varit en bidragande orsak till deras entusiastiska och hjärtade arbetsinsatser. Många av de bilder som gulnat och bleknat av tidens tand har vi kunnat återge och därmed räddas tack vare en speciell blåfärdteknik som Trosa Tryckeri använder. Dessa fotografier kommer om några år att ha försvunnit helt, men tack vare trycket räddas nu motiven till eftervärlden. En verklig kulturräddning! Även Landstinget genom kursgårdens styrelse har visat ett stort intresse för boken och köper en del av upplagan med ett eget tillägg på åtta sidor där man beskriver Solbacka av idag.

Solbacka Läroverk är en unik bit svensk skolhistoria. Därmed tyckte vi också att boken skulle bli unik på något sätt. Därför har vi beslutat att endast trycka 1.500 exemplar av boken, varav 300 exemplar går till kursgården. Resterande upplaga säljs till intresserade för 170,- inkl. moms.

Dessutom ger vi ut en numererad praktupplaga i endast 150 signerade exemplar som förses med klotband och förvaringskassett. Priset blir 450,- inkl. moms. Varje såld bok ger också ett ekonomiskt bidrag på 10,- till Föreningen Solbackapojkarnas skrala kassa. Bockerna kommer att säljas vid årets Solbacka-dagar, men kan också beställas med det bifogade inbetalningskortet.

Boken om Solbacka kommer bara att tryckas en enda gång. När upplagan är slut, blir ditt exemplar ett samlarobjekt. Men den blir också ett fönster mot det Solbacka som inte längre finns och som du nu bara kan betrakta genom bokens bilder.

LENNART JARNHAMMAR
SOLBACKÄ 1966-1969

Det första kapitlet i boken Solbacka Läroverk. Boken är uppdelad i årtionden och varje årtionde i skolans historia får ett eget kapitel. Här ser man också att bilderna från skolans första år är förordningsvärt bra.

Innehållet bestod av gamla bilder och några av fotografierna härstammade från skolans första år. Jag minns ännu hur jag sjönk in i en förunderlig värld där gamla ansikten och miljöer välldes emot mig.

Jag började med en gång det digra sorteringsarbetet. Jag valde att dela upp materialet i tio-årsperioder. Hela mitt arbetsrum hemma på Nybrogatan fylldes av bilder. En stor del av mitt tanke-

ett sätt att berätta om skolans historia i bildtextform. Många av bilderna har varit svåra pusselbitar att lägga på rätt plats. Tidningsklipp, intervjuer och andra bilder har varit ledtrådar som slutligen placerat alla bilderna i sitt rätta sammanhang. Har vi inte kunnat härleda bilden, har vi avstått från att publicera den. Äkthet och riktiga tidsangivelser har varit en av flera drivkrafter.

Skriv Bokförlaget Tempera på bifogade talong. Postgironumret är 478 43 67-7. Skriv också vilken bok du beställer och antalet exemplar. Beställ ditt eget exemplar nu. Boken trycks i en liten upplaga och kommer säkert att ta slut snabbt.

Solbacka Tidningen

TIDNINGEN FÖR ALLA

SOLBACKA-ELEVER

1986 & 1987 · ÅRGÅNG 43 & 44 ·
UTGIVEN AV FÖRENINGEN SOLBACKAPOJKARNA

Prenumeration 5 år kr 62:50 Lösnummerpris 15:- Medlemmar i föreningen Solbackapojkarna erhåller tidningen utan kostnad	Redaktör och ansvarig utgivare Lennart Jarnhammar Linnegatan 50, 114 54 Stockholm. Distribution Åke Ståhlberg, Häradsv. 191, 141 71 Huddinge.	Tidningen utkommer med ett nummer per år. Postgiro: 46 29 45-7
--	---	---

Jag noterar att en vänlig själ har satt in en fin ny spis. Allt är rent och enkelt.

Den lilla matsalen med möbler från Mässens gamla Gripsholms-sal badar i sol. De vackra ek-möblerna ritades i slutet av 30-talet av skolans teckningslärare, speciellt för Mässens nya rum. Det är skönt att bara sitta ner och titta på dessa vackra gamla möbler som räddats från Mässens brandskattning. Vi använder rummet också för vårens styrelse-årsmöte i samband med Solbackadagarna.

Från undervåningen leder en trärappa upp till Sjöstugans övervåning. De gamla inramade kartorna över Ytter Jättatorp, den första byggnaden på platsen, hänger på trappväggen. Vid den lilla fätöljgruppen finns också många av skolans idrotts-trofeer pryddligt samlade i ett glasskåp.

Genom den lilla gången som leder till sovrummen strålar solen in från gavelrummens dörrar. De fyra rummen är enkelt inredda med möbler från skolans tid. Och allt är mycket varmt och hemtrevligt inrett.

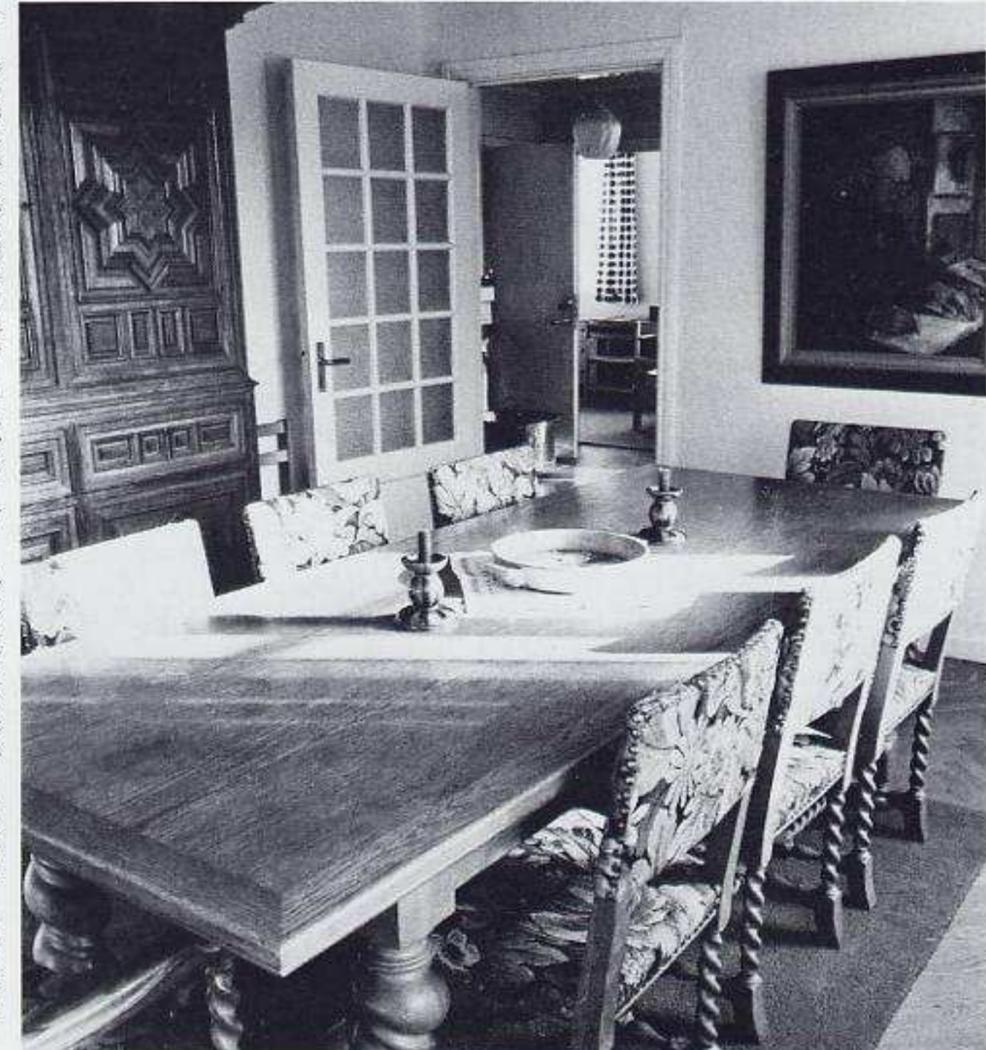
Jag slår mig ner på den mjuka sängen i ett av gavelrummen och då slår det mig.

Den gamla doften!
 Den gamla doften från skoltidens 60-tal finns där i väggarna fortfarande. Den finns där hela tiden. Som en slags mjuk lagrad vittnesbörd från en gången tid. En tid som många gånger är så trevlig att kosta på sig att känna. En känsla som är så olik den nutida häktiska och intensiva vardagen i Stockholm. Det är en överväldigande känsla att känna denna förnimmelse i kroppen för några korta sekunder.

Jag lämnar efter några minuters meditation och fotograferande övervåningen och ser mig en sista gång om i bottenvåningen. Sedan lämnar jag sakta huset, blir stående och tittar och suger i mig den sista värmen från höstsolen över Kyrksjön.

Det slår mig att det är fantastiskt att vi fortfarande inom föreningen har tillgång till denna lilla utpost för gamla minnen. En möjlighet att för en liten avgift få chansen till en helg här nere. En möjlighet som många säkert inte känner till, men som står öppen för alla.

För egen del åker jag hem med en stor upplevelse och förnimmelse rikare.

Här fattas det avgörande beslut när föreningens styrelse har möten i Sjöstugan. Den vackra ek-möblen kommer ursprungligen från Mässens Gripsholms-sal. Porträttet visar Folke Goding i sin glans dagar.

Vardagsrummet i Sjöstugan för onekligen tankarna till de gamla dagrummen på skolans tid, icke minst tack vare idrottspriserna i fönstren, TV:n och den osannolika taklampan.

FAKTA OM SJÖSTUGAN.

Det går bra att boka rumsvis eller hela Sjöstugan för en eller flera nätter. För ett större sällskap har vi ett speciellt fest-weekendpris, som då garanterar att hela huset står till ert förfogande. Vem som helst har möjlighet att få bo på Sjöstugan, men med medlemsskap i Solbackapojkarna blir priset betydligt lägre. Bokningen sker genom kursgårdens kansli, där vår egen stugfogde Birgit Norling också arbetar.
 Ring: 0158-411 00

PRISLISTA.
 Medlem i Solbackapojkarna (inkl. medlems familj) _____ 30:-/dygn.
 Ej medlem i solbackapojkarna _____ 50:-/dygn.
 Priserna är exklusive sänglinne.
 Sänglinne (lakan, örngott, handduk) _____ 10:-/dygn.

FESTPRIS.
 Medlem hyr hela Sjöstugan och bjuder vänner till en happening på Sjöstugan _____ 300:-/helg.

VIKTIGT!!!
 Det är för allas trevnad mycket viktigt att alla som använder Sjöstugan tar sitt ansvar och lämnar huset i det skick som man själv vill finna det i. Nämligen städlat och rent! Vi litar på allas goda omdöme och kan i gengäld lova en härlig och unik upplevelse på Sjöstugan och allt vad detta kan innebära av natur och minnesupplevelse på Solbacka.

Välkommen!

Vår egen sjöstuga

Som en liten utpost ligger fortfarande Sjöstugan vid Kyrksjöns norra strand. Fri från insyn från de övriga husen runt kursgården. Jag har sökt mig ner förbi Solbergas ladugård för att fotografera huset från andra sidan sjön. Vyn är storlagen. Det är september och prakten från höstens färger är nästan bedövande. Snart inser jag att det blir svårt att komma åt Sjöstugan för kameravinkeln,

men härifrån ser jag hur perfekt huset är placerat i söderläge med solen gassande från tidig morgon till sena kväll.
 För att inte förstöra den rofyllda höstmiljön vid Sjöstugan parkerar jag bilen vid Allén och promenerar sakta ner den sista biten. Fortfarande värmer höstsolen och det glittrar från Kyrksjöns vatten när jag läser upp dörren.

Det är alldeles tyst i huset. Jag märker att jag rör mig tyst genom rummen när jag letar efter de bildvinklar jag är ute efter.
 Rummen är välstädade och fina. Fortfarande finns det lite av sommaren kvar i rummen. Jag öppnar skåpen i köket och påminns om det gamla skolporcelainet med små blå fina skolmärken på det vita tjocka porcelinet. Allt står där i fina rader.

Solbacka Tidningen 1985

Den 1-2 juni 1985 samlades en stor skara Solbacka-elever till traditionella Solbacka-dagar. Vädret var det bästa tänkbara och när vi samlades utanför Mässen före middagen, värmde vi av försommarsolets strålar.

För att de olika gruppernas jubilarer skulle få möjlighet att sitta tillsammans, tågade vi in i matsalen årsgruppsvis. På trappan stod Åke Ståhlberg och Sven Fredholm och skötte uppropet. Uppslutningen var imponerande med 101 personer till middag, varav 94 bodde över på skolan.

Den stora gruppen var 15-årsjubilarerna som gick ut 1970. 35 stycken ur denna årskull hade kommit till återföreningen. Den stora överraskningen var dock de 25 studenter som gick ut 1945. Återseendets glädje efter 40 år var inte att ta miste på.

För övrigt fanns det 12 st 20-årsjubilarer (studenter 1965) och 4 st 15-årsjubilarer (studenter 1960). Maten var som vanligt utmärkt med förrätt, huvudrätt och en smaklig dessert. För andra året i rad förlyttades dansen och festen till Sjöstugan vid 1-tiden på natten och där serverades skaldjurscrepe och öl fram på småtimmarna. De sista entusiasterna föll i söng vid 7-tiden nästa morgon.

Efter stärkande frukost i Mässen följde årsmöte och därefter den traditionella fotbollsmatchen. Avskedets timme tillbringades med kornlunch vid Sjöstugan.

Syrelsen har sitt årliga möte i Sjöstugan. Fr vänster ordförande Titus Wikström, Tomas Stenberg (skymd), Torsten Cronlund, Henric Decker, Gustaf Leijonhufvud, Jan Höjberg, Göran Engvall. Med ryggen mot kameran Åke Ståhlberg och Gujje Carlsten.

Per "Hoss" Westling tog studenten 1967 och var på sin tid en av skolans stora basketstjärnor. Då som nu en verkligt glad lax och en av de 12 20-årsjubilarerna.

45-årsjubilarerna i lycklig återförening. Totalt var 25 stycken återsamlade. Här är mittenbordet av de 3, som fylldes av alla dessa jubilarer.

45-årsjubilarerna i lycklig återförening. Totalt var 25 stycken återsamlade. Här är mittenbordet av de 3, som fylldes av alla dessa jubilarer.

Nils Lindén, 1942-45, nu verksam inom VOLVO. I mitten Bengt Alm. Han driver Grimsta Livs utanför Stockholm. Till höger sitter "Ragge" Carlström. I bakgrunden syns de övriga 40-årsjubilarerna.

Fr v "Ragge" Carlström och Nils Rasmussen som tidigare drev hotellet Nygård i Flen (1938-45).

Mannen i studentmössan är Carl Reinhold von Arnold, 1938-45, bor på Hofsås i Björkvik. Till höger sitter Inger Versteegh.

Fr v Thomas Edberg, Claes Eke-Göransson, "Raffe" Olsson och Bo Ståbeck. I bakgrunden herrar Bo Svennestam och Anders Forsman.

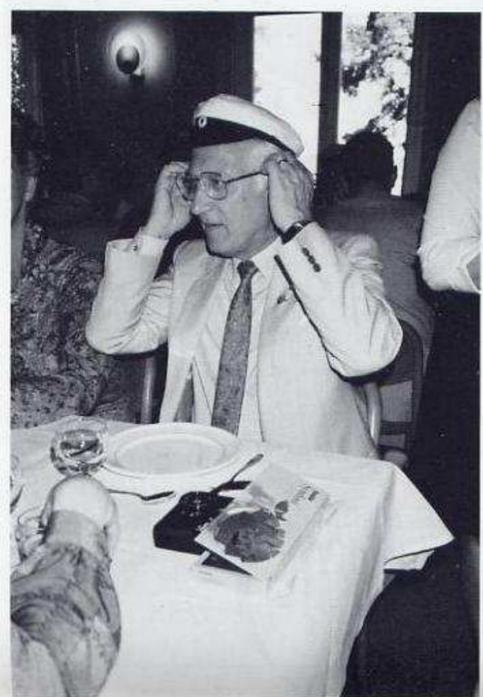
Skolans gamle gymnastik- och slöjdlärare Bengt Wall är numer verksam som konstnär i Åkers Styckebruk.

Här står några av 15-årsjubilarerna. Fr v Thomas Edberg, 1962-70, civilekonom i Stockholm, Anders Engvall, 1964-70, trävaruhandlare i Enstaberget, på sin tid en av skolans bästa idrottsmän, Kent Olsson, Västerås, 1966-70. I bakgrunden skymtar "Raffe" Olsson och Bo Svennestam.

Några av 1945 års studenter. Fr v Hilding Karnéus, bor numer i Arboga, Birita Segeräll (bodde i Vakten och hos rektor under sin skoltid; numer byrådirektör på Socialstyrelsen), Bengt Schalin från Göteborg.

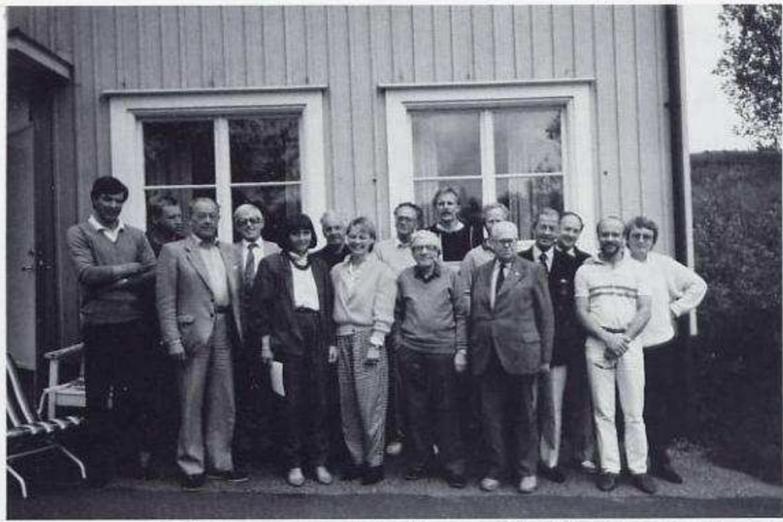
Hilding Karnéus arbetar som kamrer i Arboga och gick på Solbacka mellan 1942 och 46.

Bengt Schalin, Solbacka 1943-45, bor i Kullavik. Mannen i mitten saknar vi desvärre namnet på. Till höger står Jack Versteegh, 1941-45, arbetar i Stockholm och bor på Norra Lagnö, Gustavsberg.

Bland 15-årsjubilarerna ingick Uffe Pettersson med fru. Uffe var på sin tid skolans bästa utförsåkare. Här tillsammans med Jan Munkberg till höger.

Den fulltaliga styrelsen utanför Sjöstugan. Fr: Tomas Stenberg, Hans Parneus, Tinas Wikström, Hans Norman, Anne-Marie Gebenius, Ake Erikson, Gulle Carlsten, Gustaf Lejonhufvud, Heinz Decker, Jan Stahlbring, "Snoppen" Engström, Torsten Cronlund, Einar Öjstad, Ake Ståhlberg och Lennart Jarnhammar.

Solbacka-klubben 1986

Föreningen Solbackapojkarna fyllde 50 år och det blev ytterligare en anledning att samlas till Solbacka-dagar den 24-25 maj. Solbacka-tidningen ges numer bara ut vartannat år av kostnadsskäl och därför hade de gjorts ett särskilt inbjudningskort till 50-årsjubileet som gick ut till alla kända namn. Detta bidrog säkert till den stora uppslutningen. Ca 115 personer anmälde sig till middagen. Kl 12.00 på lördagen samlades styrelsen för traditionell lunch och förberedelse inför årsmötet. Vädret var lika strålande som året innan. Innan middagen samlades alla för gemensam drink innan vi tågade in i matsalen. Som vanligt var maten utmärkt åtföljdes av såväl snapsar som rödvin. Det var förstås inte bara föreningen som jubilerade. Bland de församlade fanns ett antal jubilerande studenter, varav 38 st tillhörde 1971 års kull som firade 15-årsjubileum. 14 st tillhörde 1966 års studenter och 5 st tog studenten 1965. Dessutom kunde vi räkna in en 30-årsjubilar, 4 st 35-årsjubilarer samt Heinz Decker som ensam firade 55-årsjubileum. Den mest långväga gästen var Claes-Göran Burenius som kommit från sitt nya hemland Argentina. Efter middag och dans förflyttade vi oss till Sjöstugan för att inviga den nya baren som naturligtvis gjorde succé. Vickning intogs vid Kyrksjöns strand och dansen fortsatte till solen gick upp. Söndagen bjöd på frukost, årsmöte, korvlunch och något som i bästa fall skulle kunna kallas fotbollsmatch.

MEDLEMSMARIKEL TILL SALU!

Eftersom vi för tillfället inte har ekonomiska möjligheter att trycka en medlemsmatrikel har vi löst detta problem på ett annat sätt. Vi erbjuder alla som är intresserade av att få Föreningen Solbackapojkarnas adresser, en ny adresslista i dataform. Eftersom vi nu lagt över alla adresser på data för att bättre kunna hitta, har vi nu också möjlighet att sälja denna lista. Visserligen inte i bokform men dock en utmärkt lösning på problemet. Är du intresserad av adresslistan; Ring Ake Ståhlberg, 08-885150 eller skriv en rad till hans adress; Box 5503, 14105 Huddinge. Listan kommer för alla medlemmar att kosta 50 kronor. Då skickar vi den hem i brevlådan.

Peter Ahlm som driver Gula Tidningen och restaurang PA & Co i Stockholm. Här med Christer Levin, känd profil i Stockholms mäklarkårld.

Claes-Göran Burenius, inflygan från Buenos Aires och Argentina. 50-årsjubilar, still going strong! 55-årsjubilarer Heinz Decker till höger.

Hasse Norman passade på att fira sin födelsedag under högtidliga former. Föreningen överrättade naturligtvis blommor.

Några av de 38 st 15-årsjubilarerna inbegripna i djupa samtal om den tid som flytt. Lasse Baalack samtalar med Tomas Stenberg och Tomas Ericsson.

Några av 20-årsjubilarerna. Fr: "Herman" Hermansson och "Knutte" Heijkensjöld. Till höger Gunilla Hedberg, gift med "Masken" Hedberg.

kosken. Offret är Sjöstugans stugfogde Birgit Norling

Carl-Gustaf Wrangel, Anne-Marie Gebenius-Jacobson och Gunilla Hedberg.

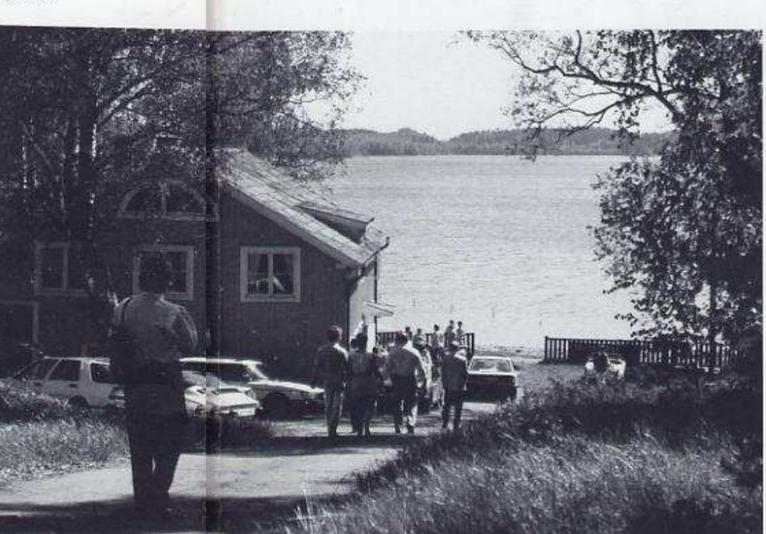
Eva Norman med veteranen Titus Wikström. Eva arbetar som hushållslärarinna på Sigtuna-skolan där maken Hasse också är lärare.

"Så här stor var gäddan i Kyrksjön." Erik Norling imponerar på Lars Harlegård som fö anlände i en Ford Scorpio från Rask & Björk i Angelholm.

15-årsjubilarerna Stefan "Lill-Budda" Östman, numer arkitekt i Falun, Peter Sjöberg med fru, egna företagare i Gnosjö, Gunnar Grimfors, läkare i Stockholm.

Korvlunch vid Sjöstugan i strålande försommarväder med den glittrande Kyrksjön i bakgrunden.

Årskedets timme vid Kyrksjön. Fr: "Tollarparn" Holmqvist, Mats Carnerup, "Snoppen" Engström och "Dagge" Nilsson.

"THE LONG RUN"

— EN RESA MED KUNSKAP
OCH FRAMGÅNG SOM MÅL!

För drygt ett år sedan kläckte Olle Grönlund, ansvarig för utformningen av drivaggregaten hos Saab, idén att attackera ett 22 år gammalt hastighetsrekord för personbilar. 1964 gick Ford till historien med sitt rekord som låg på ca 173 km/timmen vid drygt 8.000 mil.

Saab hade större ambitioner. De planerade ett hastighetsrekord på 10.000 mil och samtidigt testa Saab 9000 Turbos uthållighet. Amerikanerna skakade på huvudet, men gick med på att låna ut en tävlingsbana.

Saab fick förmånen att använda världens snabbaste tävlingsbana, "Alabama International Speedway" i Talladega, USA.

Äventyret startade den 7:e oktober 1986. Tre stycken Saab Turbo valdes ut av den internationella Bilsportmyndigheten, FISA. Bilarna togs direkt från tillverkningsbandet, plomberades och skickades över till USA. Testförare blev 25 stycken tekniker från Saab i Trollhättan, ett åtagande som skulle visa sig bli mycket arbetsamt och intressant. I nära tre veckor, dag som natt, turades de om att köra bilarna i tvåtimmarspass. Serviceuppehållet fick inte ta mer än 4 minuter och på den tiden skulle man hinna byta förare, tanka, byta däck och olja. En fantastisk prestation av både förare och servicepersonal.

Natten till måndagen den 21/10 slogs det nya hastighetsrekordet, 10.000 mil på 213,299 km/timmen. Tillsammans hade de tre bilarna kört en sträcka motsvarande över 7 varv runt jorden. Sammanlagt 21 internationella rekord och två

världsrekord noterades vid målgången. Rekord som Saab med hjälp av duktiga testförare, servicepersonal, svenska Shell, däcktillverkaren Pirelli och turbotillverkaren Garrett gjorde det möjligt att genomföra.

Huvudsyftet var givetvis att först och främst samla tekniska erfarenheter för det fortsatta utvecklingsarbetet. Att få information om slitage, materialförändringar och prestanda. Kort sagt: Att samla kunskap om allt det som kan göra Saab till en ännu bättre bil.

"The Crazy Swedes" blev till slut "The Super Swedes".

THOMAS STENBERG,
SOLBACKAELEV 1968-1971
CHEF FÖRETAGSBILAR, SAAB-ANAL

MÖT VÅREN PÅ SOLBACKA!

SOLBACKADAGARNA

Solbackadagarna 23-24 maj 1987

SJÄLVKOSTNADSPRIS?

Kan man verkligen få allt detta för bara 350:- per person? Som du förstår är det självkostnadspris och i det ingår alla måltider och övernattningen.

Du som bara är med på middagen och vickningen betalar bara 275:- per person. Men notera att de här priserna inte har några marginaler. Därför gäller följande:

DET ENDA SÄTTET ATT BETALA:

Förr betalade man när man kom. En del kom aldrig och föreningen, dvs du och jag, fick betala för beställd mat som ingen åt och rum som ingen bodde i.

Enda sättet att få vara med om denna årets händelse är sålunda att i förväg betala in priset $\times$ antalet personer du anmäler. Glöm inte att på talongen skriva namnet på den du tar med dig. Och meddela om du bor över eller bara är med på middagen och vickningen. Använd det bifogade inbetalningskortet.

ÅRETS JUBILARER.

Särskilt välkomna är förstås studentjubilare de jubilerande årskullarna:

1972 - 15 år
1967 - 20 år
1962 - 25 år
1957 - 30 år
1952 - 35 år
1947 - 40 år
1942 - 45 år
1937 - 50 år.

Pris per person 4 måltider +
overnattning _____ 350:-
Pris per person enbart middag
och vickning _____ 275:-

Postgironummer
Solbackapojkarna 13 09 19-4

När vi fått din inbetalning som skall göras senast den 4/5 -87, är du anmäld och synnerligen välkommen.

Lördagen den 23 maj 1987 samlas vi åter på Solbacka. Senast kl 16.00 skriver du in dig i receptionen. Vi tycker det är viktigt att alla samlas senast kl 16, så att vi får lite tid tillsammans innan middagen.

EN MINNESVÄRD MIDDAG!

Den meny som i år skall avnjutas har mycket lite gemensamt med forna tiders Solbacka-måltider. I Mässen serveras förrett, varmrätt, efterrätt, vin eller öl. Kaffet serveras i den vackra gamla Gripsholms-salen och till dansen får vi bevisat att Solbacka-andan ännu lever kvar.

EN NATT VID KYRKSJÖN.

Den är värd att uppleva! Framåt natten samlas vi nere vid Sjöstugan och njuter av vörnatt och vickning. Där kan vi också rusta oss inför söndagsfrukosten, årsmötet i aulan och den traditionella fotbollsmatchen som vi alltid vinner. Söndagen avslutas i allmän förbrödring vid Sjöstugan där vi intar korvlunch efter en enkel tennisturnering för alla hågade.

Vill du veta mer om årets Solbacka-dagar innan du anmäler dig, så ring

Ake Stålberg tel. 08-977879

VÄLKOMMEN TILL VÅREN PÅ SOLBACKA!